

Nr 239.

Av herr **Persson, Ivar**, om *ändrade grunder för lämnande av underhålls- och materielbidrag till folkskolor.*

I årets statsverksproposition, åttonde huvudtiteln, punkt 180, hemställes om oförändrat statsbidrag till folkskolor i landet under rubriken underhålls- och materielbidrag. Detta bidrag, som utgår med 25 kr. per undervisningslokal, avser att vara en hjälp till skoldistriktet för underhåll av lokalerna samt anskaffning och underhåll av möbler och undervisningsmateriel. Bidraget har tidigare varit 50 kr. men sänktes av riksdagen 1940 till nuvarande 25 kr. efter förslag av Kungl. Maj:t. Det torde ej kunna bestridas, att ett visst eftersättande av underhållet i nuvarande läge är ofrånkomligt, och jag kritiserar sålunda ej anslagsminskningen i och för sig. Men ser man på den del av anslaget, som går till inköp och underhåll av undervisningsmateriel, kan man ej komma ifrån att detsamma fördelas på ett i hög grad otillfredsställande sätt. Att åskådnings- och undervisningsmateriel i de flesta ämnen kanske främst de naturvetenskapliga blivit allt mera betydelsefulla för ett gott resultat av undervisningen torde ej kunna bestridas. Å andra sidan blir emellertid dylik materiel ganska dyrbar för ett litet skoldistrikt. Dessa kostnader äro emellertid ej alls eller borde åtminstone ej vara proportionella mot antalet klassrum. I en B-2- eller B-3-skola med 4 à 5 eller 6 à 7 klasser (3 till 4 vid vartannat års intagning) i en lärosal är givetvis behovet av dylik materiel betydligt större än i en en- eller tvåklassig skollokal eller i en större skola med många klassrum, där det är lätt att låna en del materiel mellan de olika rummen. Det nämnda större behovet har dock ej i allmänhet kunnat tillgodoses vid de sämre skoltyperna av ekonomiska skäl. Det borde vara statens plikt att hjälpa till att tillgodose de mindre skolorna av sämre skoltyper på den glest befolkade delen av landsbygden i detta hänseende lika bra som de stora skolorna i tätorterna. Enligt min mening vore det ett steg i rätt riktning att de skolor, som ha särskilt behov därav, finge detta anslag utökat till vad det var före 1940 eller 50 kr. per undervisningslokal. Jag tänker här särskilt på B-2 och B-3 eller ännu lägre skolformer, som i regel måste anses ha ett klart större behov av undervisningsmateriel än bättre skoltyper per undervisningslokal räknat. Eventuellt kunde man tänka sig, att den del av anslaget, som kan beräknas för undervisningsmaterielen, utginge per klass i stället för per undervisningslokal vid samtliga skolor utom A-typen. Det torde vara lätt för Kungl. Maj:t

att efter hörande av skolöverstyrelsen utforma ett nytt system för dessa bidrag med hänsynstagande till dessa önskemål.

Med anledning av vad som anförts får jag alltså hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om åtgärder för att förverkliga de i motionen redan anförda önskemålen.

Stockholm den 23 januari 1944.

Ivar Persson.
